

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного лєнського комуністичного центру

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 11 серпня 1983 року

№ 95 (3290).

Ціна 2 коп.

ОРІЄНТИР — ЕКОНОМІЯ

ІЗ ВТОРИННОЇ СИРОВИНИ

Повертався Семен Костянтинів з Харкова, з республіканської оптової ярмарки по продажу товарів народного споживання і задоволенням, і заклопотаним. Приємно було чути схвальні відгуки про нові зразки виробів, що відтепер фабрика виготовлятиме масово і з усього видно, не матиме клопоту з їх реалізацією. Зрештою, такої проблеми ніколи й не виникло, як це буває на інших підприємствах. Швидше навпаки. Торгіалю незмінно просила збільшити поставки, повніше задовольнити запити споживачів. А їх у підприємства чимало: товари широкого споживання йдуть звідси в різні кінці нашої республіки.

Над цим і розмірковував головний інженер Олександрівської фабрики діаграмних паперів С. К. Хода, повертаючись додому. Передусім треба скликати технічну раду, розповісти колегам про підсумки ярмарки, вимоги, що ставляться нині до товарів посиленого попиту, порадитися щодо можливостей збільшення їх випуску. З досвіду знав: колектив, як завжди, знайде чим відповісти і поставити у торгівлю ходових товарів більше, ніж досі.

Нинішнього квітня фабрика діаграмних паперів відзначала перше десятиріччя свого існування. Цього часу було досить, щоб здобути міцний авторитет як у своїй галузі, так і в місті, області. Головна риса виробничої діяльності колективу — це стабільність. Ще не було випадків, щоб він не впорався з програмою року, найчастіше ж рапортував про її дострокове завершення.

Якщо фабриці вже минуло десять років, то її діяльність по випуску товарів народного споживання — де в'яте. Це свідчить про те, як близько до серця сприймають трудівники вимогу партії дати людям все необхідне для щоденного споживання, підпорядкувати цій меті можливості і резерви виробництва.

Є категорія керівників, які обома руками голосують за організацію виробництва товарів широкого споживання на своїх підприємствах. Але лише за рахунок додаткових фондів на матеріали, трудові й енергетичні ресурси, устаткування. В той же час досить хазяйського ока, щоб знайти ці ресурси в основному виробництві.

Тільки-но на фабриці появилися відходи паперу, як тут задумалися: а чи не можна їх ефективно використати? Здавалося б, чого шукати зайвого клопоту: здавай залишки у вторинну сировину — і ніяких тобі проблем. Але на фабриці не цураються труднощів, якщо за їх розв'язанням

бачать користь для людей. Так волею колективу в другому цеху було засновано дільницю товарів народного споживання, яку очолила комуніст Є. І. Косенко. І невдовзі переконалися, що нова для діаграмників справа — в надійних руках. Підібрали небайдужих, ініціативних людей. Охоче взялися до діла Катерина Іванівна Ткаченко (бригадир брошурвальників), Раїса Іванівна Приходько, Ніна Омелянівна Баштавенко, Любов Борисівна Жарко. Кожна з цих робітниць тепер не лише краща за професією, а й уміла наставниця молоді. То їхня заслуга в тому, що поряд з ними ходять у передовиках комсомолки Ніна Поліщук, Римма Голуб, Таня Стеценко.

Нині фабрика дає в торговельну мережу понад двадцять назв товарів масового попиту. Це блокноти і різного призначення зошити, шахові дошки і бланки розкладу уроків для вчителів, набори кольорового паперу і альбому. Четверть номенклатури — то вироби для дітей. Слід підкреслити, що всі ці зразки народилися на підприємстві. Автор багатьох із них інженер-технолог дільниці В. С. Дольня.

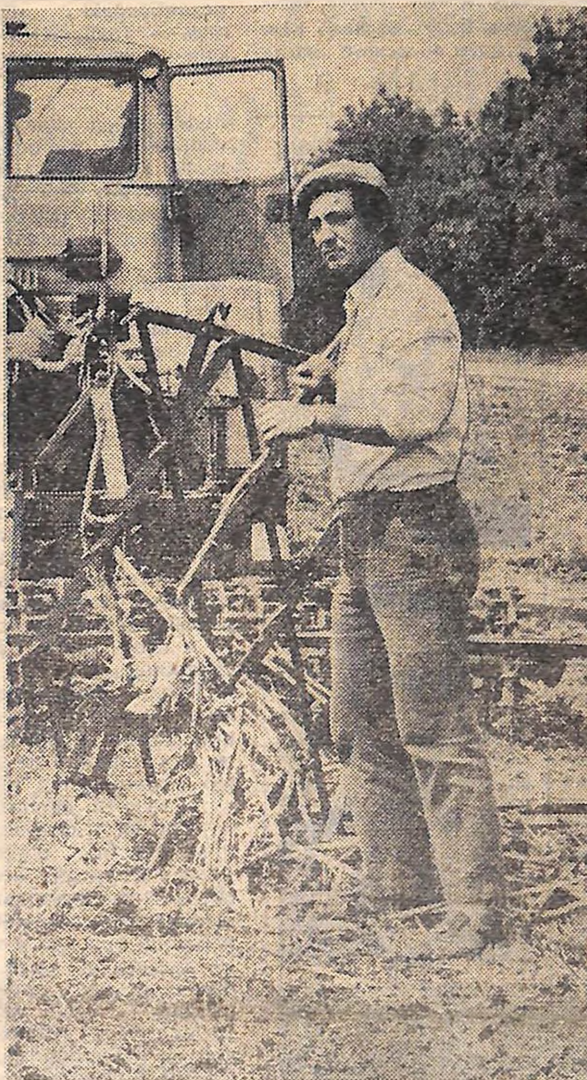
— Регулярно беручи участь у ярмарках, — розповідає він, — ми пильно вивчаємо попит. Знаючи його, і створюємо вироби. Інакше працювати не можна, коли не хочеш штучно створити проблему реалізації продукції. Нашій фабриці затоварювання не страшне. Навпаки: воєн час мізкуємо, як повніше виконати замовлення торговельних організацій.

Вся продукція масового попиту на фабриці виготовляється із залишків основного виробництва. Тому, щоб наповнювати її випуск, дедалі зміцнюють режим економії. Цей бік діяльності регламентується стандартами підприємства. Такий підхід дає відповідні результати. Якщо п'ять років тому фабрика поставила в торговельну мережу товарів народного споживання на 200 тисяч карбованців, то нині цей показник має досягти 375 тисяч карбованців. Питома вага виробів становить на кінець року 30 копійок на карбованець фонду заробітної плати — один з кращих показників в області.

Робочий документ колективу — цільова комплексна програма випуску товарів для народу, розрахована до кінця 1985 року. Їх виробництво має зрости в нинішній п'ятирічці порівняно з десятою, на 50,2 процента. На фабриці ніхто не сумнівається, що мети буде досягнуто.

С. ЖАРСЬКИЙ.

М. Олександрія.



Члени КМК швидкими темпами готують грунт до сівби озимих. Нинішнього року ці роботи виконуються безвідвальним методом. Члени бригади власноручно виготовили плоскоріз.

На знімку: ударники комуністичної праці комсомолец Василь ЛИСЕНКО.

Фото М. САВЕНКА.

МАРШРУТАМИ КАНІКУЛ

Цього літа учні Перегонівської середньої школи Голованівського району під час канікул працюють у місцевому радгоспі, багато подорожують по рідному краю. Так молодші школярі оглянули ферми і майстерні, ознайомилися з рослинним світом ближнього лісу, милувалися мальовничими берегами річки Ятрань.

П'ятикласники в Умані відвідали красназвнич музей. Особливий інтерес у них викликав відділ флори і фауни рідного краю, а також дендропарк «Софіївка».

Таке ж спілкування з природою відбулося і у восьмикласників, яких за хорошу роботу на ланах радгоспу преміювали поїздкою в Державний степовий заповідник Асканію-Нову та Генічеськ.

Успішно склала трудовий екзамен на полях Іллічівського відділення радгоспу «Перегонівський» шкільна учнівська виробнича бригада. В нагороду за це 45 юних виробників поїхали в подорож за маршрутом Дніпропетровськ — Запоріжжя — Феодосія — Дніпропетровськ.

М. ЧУБ, громадський кореспондент «Молодого комунара», Голованівський район.



П'ЯТИРІЧКА І МИ

РОЗМОВА З МОЛОДИМ СУЧАСНИКОМ

БУДЬ ГОСПОДАРЕМ НА ЗЕМЛІ!

26 квітня ц. р. у нашій газеті було надруковано статтю Героя Соціалістичної Праці, бригадира тракторної бригади колгоспу «Росія» Новоукраїнського району Віктора Степановича Андріяна «ХЛІБ НАШ НАСУЩНИЙ». У ній знайшли хлібороб поділилися роздумами про проблеми розвитку сільськогосподарського виробництва, про місце комсомольців і молоді у реалізації Продовольчої програми. «А який мій особистий внесок у виконання Продовольчої програми, завдань п'ятиріччя? Чим він вимірюється? Що я зробив? Чи зможу я працювати іще краще, іще ефективніше у майбутньому? Що для цього потрібно? Чи часто ставиш ти собі подібні запитання, молодий хліборобе, робіт-

нику, спеціалісте, науковцю? Давайте поговоримо про це начистоту. Давайте будемо спиратися не лише на виробничий потенціал, а й на потенціал власного трудового сумління...» — такими словами завершив В. С. Андріяш свою розмову з молодим сучасником.

Надаючи винятково важливого значення виконанню завдань одинадцяті п'ятиріччя, рішення листопадового (1982 р.) і черневецького (1983 р.) пленумів ЦК КПРС, реалізації Продовольчої програми і, прагнучи примножити внесок комсомольців і молоді області в справу підвищення продуктивності праці на всіх ділянках виробництва, відповідальності кожної молоді людини за доручену справу, бюро обкому комсомолу схвалило ініціативу газети «Молодий комунар» щодо публікації під рубрикою: «П'ятиріччя і ми. Розмова з молодим сучасником» і рекомендувало міськомком, райкомком комсомолу, первинним комсомольським організаціям області організувати обговорення статті В. С. Андріяна «Хліб наш насущний». Кілька днів тому таке обговорення відбулося на комсомольських зборах КМК тракторної бригади колгоспу імені Комінтерну Онуфрієвського району.

(Матеріали зборів читайте на 2-й сторінці).



ЛІТО ПІОНЕРСЬКЕ

ЦІ НЕЗАБУТНІ ДНІ

Неподалік села Черняхівки на мальовничому березі водосховища робітниками виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка» побудовано табір праці і відпочинку. Десять добре обладнаних будиночків, спортивний майданчик, простора їдальня, заасфальтовані доріжки — цієї затишної куточок подобається учням Кіровоградської середньої школи № 24.

На перших своїх зборах комсомольці десятирічки вирішили до виробничих бригад зарахувати членів підпільної комсомольської організації «Спартак» і зароблені гроші перерахувати у Фонд миру.

Директор табору Валентина Федорівна Донець при підтримці комсомольського активу проводила велику організаційську і політично-масову роботу. Цікавою була зустріч із

учасником II фестивалю молоді і студентів на Кубі першим секретарем Лєнінського райкому комсомолу м. Кіровограда Ігорем Павловим. Після трудового дня проходили різноманітні спортивні змагання. Всі ці заходи висвітлювались у бойових листках і «блискавках», які випускали Віктор Чеботов, Надія Васильєва, Інна Давидович, Лідія Брєльова та Олена Полтавець.

На знімку: члени редколегії обговорюють наступний номер стінки.

А. ПЕЧЕНЮК, громадський кореспондент «Молодого комунара».

Кіровоградський район. Фото автора.



БУДЬ ГОСПОДАРЕМ НА ЗЕМЛІ!

Колгосп імені Комінтерну — спеціалізоване господарство по вирощуванню нетелей. За підсумками республіканського соціалістичного змагання за 1982 рік і в ознаменування 60-річчя утворення СРСР колгосп нагороджено перехідним Червоним прапором Міністерства

Тільки факти

сільського господарства УРСР і Українського республіканського комітету профспілки працівників сільського господарства.

* * *

У 1976 році на базі тракторної бригади № 1 було створено комсомольсько-молодіжний колектив.

Найвагомішого результату КМК досяг торік: його було визнано переможцем обласного змагання серед колективів тракторних бригад і нагороджено перехідним Червоним прапором обкому ЛКСМ України.

На початку 1983 року КМК став членом міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград — Толбухін» і володарем призу почесного

члена клубу дівчі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова.

За шість місяців нинішнього року КМК виробив 1078 гектарів умовної оранки на трактор, зеконномив 1887 кілограмів паливно-мастильних матеріалів.

Про хліборобську естафету

Розповідає секретар парткому колгоспу
О. І. ТАРАН:

Знатний хлібороб

В. С. Андріяш не даремно звернувся у своїй

статті до молоді, комсомольців: саме їм нести

далі естафету трудових

справ, прийняту від батьків, долати нові висоти.

Дивлюсь я на учасників сьогоднішніх зборів — молодих механізаторів — і радію: працюють вони, неспокійні, не примирені до недоліків. Ой Микола Бицюк, групкомсорг колективу. Був переможцем обласного змагання серед молодих жаткарів, на комбайні рекорди бив... А запитайте в нього, чи задоволений собою, і я впевнена, що відповідь буде негативною. Почне перелічувати малозначущі на перший погляд моменти, епізоди, котрі перешкодили при виконанні тієї чи іншої роботи сягнути максимуму. Такі ж максималісти і Юра Омельченко, Василь Лисенко...

КМК тракторної бригади, очолюваної Анатолієм Івановичем Литвином, постійно у пошуку. Хлопці сміливо беруться за впровадження найновіших технологій вирощування основних видів сільськогосподарських культур, застосовують у виробництві прогресивні методи організації роботи. Колись тут першими у господарстві створили механізовані ланки по вирощуванню кукурудзи, соняшнику і цукрових буряків індустріальним методом, а вже нинішнього року створено безпарийний колектив кукурудзівців.

Молоді механізатори мають підтримку. Перед усім від бригадира. Анатолій Іванович сам починає трудовий шлях у тракторній. Був слюсарем, механізатором. А вже пізніше, коли закінчив Кіровоградський інститут сільськогосподарського машинобудування, очолює колектив. За кілька років зумів вивести його в передові. І не тільки в господарстві — в районі, в області. Ніяких секретів у Литвина немає. Просто вдалося

йому органічно поєднати молодість, завзятий механізаторів — комсомольців із життєвим і професійним досвідом ветеранів.

Вирішує

КОЛЕКТИВ

Розповідає секретар комітету комсомолу господарства Валерій
ТЕРЕЩЕНКО:

У КМК тракторної

бригади є добра традиція: найважливіші питання вирішувати на загальних чи комсомольських зборах. Так повелося з часу створення колективу (вже шість років). Як правило, ініціатором починань виступає партійно-комсомольська група. До неї входять найавторитетніші люди — партгрупорг і комсорг, член групи народного контролю, профгрупорг, передовики виробництва.

Пам'ятаю, деякий час тому на молочнотварній фермі знизилася надія молока. Причин на те було кілька. І одна з головних — перебої із завантаження кормів. Транспортують же фураж, як відомо, механізатори. Тому й зрозуміле занепокоєння, з яким обговорювали вони на зборах цей факт. Тоді одностайно вирішили доручити поставку кормів на МТФ найсумліннішим. І відповідати за доручену роботу кожен мав протягом тривалого періоду. Вважаю, що цей захід позитивно вплинув на результати роботи доробок. Нині середньодобовий надій молока від корови у нас найвищий у районі.

Колектив розподіляє й нову техніку. Так, скажімо, на початку нинішнього року трактор Т-150 було вручено передовику виробництва комсомольцю Василю Лисенку.

Ще одна важлива деталь: члени КМК несуть колективну відповідальність за дисципліну в бригаді. Принциповість, з якою підходить бригада рада до розгляду усіх без винятку порушень, дає свої результати. Прогреси і запізнення, факти неявності роботи у колективі практично викоринені.

Розповідає бригадир КМК тракторної

А. І. ЛИТВИН:

Колектив у нас дружний. Якщо вже беруться хлопці за якусь справу, то всі разом. Напередотні XXVI з'їзду КПРС ми виступили ініціаторами



ний. Якщо вже беруться хлопці за якусь справу, то всі разом. Напередотні XXVI з'їзду КПРС ми виступили ініціаторами

колгоспного змагання за економію та бережливість. І самі очолили його. Щороку бригада має на своєму рахунку по півтори-дві тисячі кілограмів заощадженого пального і мастил: кілька тисяч карбованців економимо на ремонті і технічному обслуговуванні тракторного парку. «Півтора строку — без ремонту» — ось девіз кожного молодого тракториста.

Але ось що турбує: мало ще у нас молодих умільців, раціоналізаторів. А саме на технічну творчість як важіль підвищення ефективності виробництва звертає увагу в своїй статті В. С. Андріяш.

Так, раціопозиції мало, економічний ефект від їхнього впровадження невеликий. І не тому, що механізатори не хочуть шукати, впроваджувати. Просто основи технічних знань, одержані ними на курсах мехвсесобучу при райсільгосптехніці чи у шкільній виробничій бригаді, невисокі. Думаю, що викладачам сільських профтехучилищ і курсів механізаторів, усім, хто причетний до навчання механізаторської зміни, варто більше зусиль докладати до того, аби розбудити в юнаків творчу думку, навчити їх основ раціоналізаторської роботи. Це принесе тільки користь — і самим молодим людям, і колективам, у яких вони працюють, і всьому сільськогосподарському виробництву.

Наша сила — в змаганні

Розповідає
Микола БИЦЮК,
групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу:

26 комсомольців налічує наш колектив.

Найсумлінніші — Юрій

Омельченко, Василь Лисенко, Микола Грицюк —

посять високе звання

ударників комуністичної

праці. Вони й очолюють

трудова суперництво. До

речі, за звання колективу комуністичної праці

нині бореться вся наша

бригада. І досить успішно. Кілька років поспіль

ми утримуємо першість

у господарстві, на високому організаційному

рівні провели важливі

сільськогосподарські

кампанії нинішнього року. Скажімо, з весняною

сівбою і збиранням ранніх зернових упоралися як і планували, за десять

робочих днів. Першими

рапортували і про виконання плану по заготівлі

кормів для громадської

худоби.

Успіху на всіх роботах сприяє дійове соціалістичне змагання. Правовласників його ми визнаємо цитируючи, а під час жниці робимо це щодня. Це стимулює людей, змушує відстаючих підтягуватися до рівня передовиків.

При підбитті підсумків трудового суперництва застосовуємо різноманітні моральні і матеріальні стимули. Не буду їх перелічувати. Скажу лише, що останнім часом найпочеснішим заохоченням мої товариші вважають вручення подяк і вітальних листів. 20 серпня ми вітаємо наймолодшого члена колективу — Олега Устенка.

Повернусь до КМК

Розповідає механізатор Олег УСТЕНКО:

— Як уже сказав Микола, я — наймолодший

член КМК. Тільки нинішнього року закінчив

Павлівську десятирічку.

Проте поважним у колективі себе не вважаю —

три роки тому під час

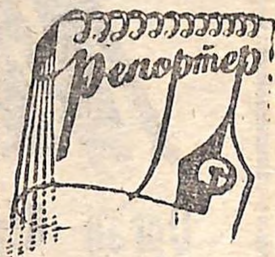
капікул допомагав батькові — Анатолію Григоровичу. Він комбайнер.

Був помічником і на цьогорічних жнивах. У Миколі Васильовича Олійника, механізатора-ветерана, котрий зустрічав за кермом комбайна свої двадцять п'ять жнива.

Працювали ми за вахтовим методом, по кілька годин. Результату ми досягли немогавого — намолотили 4600 центнерів зерна.

Кілька слів хочу сказати про наш колектив. Працювати абияк тут просто неможливо. Хлопці доброзичливі, допомагають новачкам. І відпочити вміють: часто після роботи ми всі гуртом відвідуємо дискотеку, займаємося спортом. Та найголовніше те, що дбають усі про ефективність виробництва, про якість. А саме до цього закликав нас, молодих хліборобів, Герой Соціалістичної Праці Віктор Степанович Андріяш.

Після служби в армії обов'язково повернуся до КМК.



Валентин

і Валентина

Незабаром почнеться новий навчальний рік, зустрінуться шкільні друзі. Згадуватимуть літо, ділитимуться враженнями від побаченого. Буда про що розповісти своїм юним вихованцям і старшій піонервожатій Юсипівської восьмирічної школи Валентині Холявицькій — цього літа вона працювала помічником комбайнера колгоспу імені Леніна Валентина Холявицького, свого чоловіка.

— Наша Валентина Гнатівна на комбайні! — ще під час жнив із гордістю передавали один одному юні жителі села цю приємну для них новину. Тепер вони нетерпляче чекають зустрічі зі своєю піонервожатою, щоб розпитати її: «Ну, як там, у полі?»

М. АНДРІЯШЕНКО.

Вільнянський район.

Юним

потрібна пісня

Цьому виступові на святі останнього снопа передувала ударна робота майбутніх фармацевтів на жнивах, а потім — на колгоспних городах. Під час недавнього концерту, у якому взяли участь учні Житомирського медичного училища Віра Куліш, Ліна Буряк, Галина Дітковська, Олена Малюк і інші й агітбригада Турянського будинку культури, юні помічники колгоспників довели, що вміють не лише добре працювати, а й гарно співати.

Нині на виробничому рахунку групи житомирян, яка збирає овочі на городах колгоспу «Прогрес», десятки тонн відправлених на Новомиргородський плодоконсервний завод помідорів, огірків, баклажанів. А у вільний від роботи час дівоча вокальна група та соліст Борис Нестор готуються до концерту на честь свята тваринників.

В. ШУЛЬГА,

громадський кореспондент «Молодого комунара».

Новомиргородський район.

САВЧЕНКО Володимир Васильович, 1955 року народження, росіянин, освіта вища, закінчив Одеський медичний інститут у 1978 році. Одружений.

...Карате почав займатися в 1976 році, ще студентом. Вчителями були іноземці — домініканці Еміль Васкес та Фредді Надеш, котрі навчалися в Одеському університеті на біологічному факультеті.

Ми цитуємо з пояснювальної записки лікаря обласної дитячої лікарні В. В. Савченка, чия справа недавно розглядалася в адмінкомісії Ленінського райвиконкому обласного центру. Цей чоловік, не маючи на те офіційного дозволу, організував групу і проводив з нею у спортивному залі Кіровоградського кооперативного технікуму за-

серйозності таких членів групи: Володимира Савченка, Василя Кретова, Ігоря Четвертака, Сергія (по-моєму, Харченка), Бориса (прізвища не знаю).

С. ШАБАЛІН: Микола Олійник працює в невідомому мені місці, знаю також Олександра Березовського, Володю...

О. БЕРЕЗОВСЬКИЙ: Трох знаю добре: Савченка, Четвертака, Сергія (прізвища не пам'ятаю).

Чим більше знайомишся з діяльністю групи, тим більше переконуєшся в абсолютній бездуховності цього об'єднання. Кожен з хлопців чимало зусиль витратив, аби навчи-

ПОРУШУЄМО ПРОБЛЕМУ

Чи це те карате?

няття з карате. Савченка покарано, групу розформовано. Але чи вичерпано саму проблему?

За свідченням заступника голови облради спортивного гоариста «Динамо» О. З. Андреева, неофіційні секції карате — не така вже й рідкість в Кіровограді. Що вони собою являють? Як правило, це групи підлітків, котрі захопилися цим видом боротьби за «можливість стати сильнішими за своїх ровесників» (цитую за одним із рукописних «посібників» з карате, котрі здебільшого і є тим джерелом, звідки хлопчики черпають дані про історію і сучасність старовинного японського мистецтва боротьби). Можливо, деякого з них завила також нагода «стимулювати інтелектуальну діяльність, розвинути інтуїцію» завдяки заняттям карате? Адже саме це обіцяє автор іншого «посібника». Втім якби там були написані іще більш дурниці, не виключено, що хлопчики повірили б і в них, бо, якщо вірити «чудокнижці», «можливості карате не мають меж...» Однак, як ми побачили далі, не одні підлітки безмежно вірять у її можливості.

Ми не ставимо собі за мету відвернути прихильників цього виду спорту від свого захоплення. Не збираємося переконувати їх і в тому, що гучна слава карате не цілком заслужена. Воно було і є досить серйозною системою боротьби. Більше того, у нас немає й особливих сумнівів з приводу того, що, як вважає учасник групи Володимира Савченка робітник АТП № 10021 Сергій Шабалін, «карате накладає особливий відбиток на весь спосіб життя людини». Вся справа в тому, яким є цей відбиток в кожному конкретному випадку.

Отже, як відбулися заняття з групою на житті самого В. В. Савченка? Виявляється він знав, що порушує закон, але «мав надію, що в перспективі дана група буде визнана» і продовжував заняття (цитую з пояснювальної) «підтримання» спортивної форми групи. За фактом лікар-травматолог, людина з вищою освітою, Володимир Васильович протягом двох років незаконно навчав смертоносних прийомів людей, яких майже не знав. Сам керувався при цьому матеріалами з іноземних видань. Звідти ж було почерпнуто і весь ритуал тренувань. Перше, чого він навчив своїх підопічних — це гримати в секреті сам факт заняття і все, що з ним пов'язано.

В ранг секретів зведено і збирання грошей під час занять. Керівник визнає, що гроші збиралися «з метою придбання спортивного інвентаря і купівлі лампочок для спортзалу. Члени секції вносили від 3 до 10 карбованців кожен». А що кажуть з цього приводу члени групи?

СЕРГІЙ ШАБАЛІН, РОБІТНИК АТП-10021: Я тренуюсь безплатно. Про те, чи платять інші члени групи, нічого не знаю.

ВАЛЕРІЙ КУЧІНСЬКИЙ, КУРСАНТ КВЛУЦА: Одного разу бачив, як збирав гроші Вася Кретова на організаційні потреби. **ОЛЕКСАНДР БЕРЕЗОВСЬКИЙ, ПІЛОТ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ:** Савченкові платив (до 1981 року) 15 карбованців. Чи платять гроші за тренування зараз, не знаю.

Є розбіжності у свідченнях хлопців щодо кількості учасників секції — від 6 до 13 чоловік. Неоднотайні вони і в питанні стилю, що його викладав Савченко. Одні називають безконтактний стиль (В. Кучинський), інші — контактний (О. Березовський). Ясно помітно з того всього лише одне: бажання будь-що приховати істину.

Давайте поміркуємо. Навіть поверховий аналіз наведених вище слів свідчить, що принаймні частина членів групи була нелиця у своїх висловлюваннях. Чого ж вони боялися, приховуючи правду? Певно, що коренів цього треба шукати у самому суспільному статусі, так би мовити, цього гуртка людей.

Що ж об'єднало цих хлопців у колектив? Що, врешті, вони знали один про одного? Запитасмо про це у них самих.

В. КУЧІНСЬКИЙ: Я добре впевнений у

себе, куди і як треба бити, щоб одразу травмувати людину. Кожен з них після цього, можливо, неабияк зріс у власних очах, уявив себе суперменом (не випадково С. Шабалін зауважив, що заняття карате багато в чому може допомогти у вирішенні життєвих ситуацій). І де гарантія, що завтра хтось із хлопців не скористається зі свого знання на шкоду людям, аби довести оту свою сумнівну вищість? Або, що не менш небезпечно, навчить «японських прийомів» іншого, хто ачинить так? Ні, не карате само по собі страшне, а та ворожа нам життєва філософія, заснована на крайньому індивідуалізмі, на людиноненавистності, що лежить в основі різних шкіл карате на Заході.

— Не секрет, — каже кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії Кіровоградського педагогічного інституту В. М. Чикін, — що деякі наші молоді люди схильні сліпо копіювати все, що позначено словами «мейд ін...» Зачіски, одяг, музика, карате... Наші ідейні противники ладні на будь-які хитрощі, аби збути нам у такій блискучій упаковці свій неходовий ідейний товар. Не тільки люди надто наївні або (хоч це теж не виключено) дурні приймають усе, що йде із Заходу, за чисту монету. Буржуазні засоби пропаганди вміють напустити туману кожному, хто втратив пильність. Недаремно на черневому Пленумі ЦК КПРС наголошувалося на тому, що наш ідейний противник намагається використати в своїх інтересах особливості психології молоді...

Повернімося ж до нашої розмови про карате.

Адреса: село Веселівка Кіровоградського району. В спортзалі місцевої школи вчитель фізкультури СШ № 6 м. Кіровограда комсомолец О. О. Малков через посередництво уродженця села Степана Орісика та зі згоди сільського вчителя фізкультури В. І. Федоренка організував платну секцію карате. Такса — 10 карбованців на місяць. Відвідувало секцію від 10 до 15 чоловік. За визнанням Федоренка, Малков готував своїх хлопців насамперед до вуличної бійки: «При виникненні ситуації драки чоловіка нужно «вырубить». Нужно быть готовым к драке с группой лиц...»

Свої власні дії В. І. Федоренко пояснює так: «Я взяв собі за мету зацікавити молоді села чим-небудь, і тому дозволив тренування та й сам тренувався...»

З цих слів само собою випливає, що молоді села взагалі важко чим-небудь зацікавити. Цікаво було б взяти думку з цього приводу секретаря комітету комсомолу місцевого колгоспу «Іскра» Михайла Безверхнього. Адже кому, як не йому, займатися організацією дозвілля і вихованням комсомольців у першу чергу?..

Певно, біда не одна ходить. Тому що сам факт захоплення карате практично в кожного із членів обох груп пояснюється не чим іншим, як своєрідним вакуумом вільного часу, відсутністю живої й цікавої справи. Важко знайти точнішого діагнозу нездорової захопленості прийомками цієї японської боротьби серед підлітків міста, як їхньою незайнятістю й безконтрольністю...

Не може не тривожити й ось який факт. Організуючи без дозволу секцію і не маючи ні морального, ні формального права керувати нею, Малков взяв у кожного з хлопців розписку і чесне слово, що гой зберігатиме участь у ній за будь-яких обставин. Треба сказати, що хлопці так і чинили, граючи на руку самозваному вчителю. Подібна терпимість, що межує з моральною безпринципністю, насторожує. Вона — ще одне свідчення слабкої виховної роботи з молоддю в деяких комсомольських організаціях міста Кіровограда та Кіровоградського району. На це ми й хотіли в першу чергу звернути увагу Кіровоградських міських та сільських райкомів комсомолу.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ,
спецкор «Молодого комунара».



МІЖНАРОДНИЙ КОМЕНТАР

РОЗСАДНИК ЗМІЙ І ДЖЕРЕЛО ЕНЕРГІЇ

Кілька днів підряд телевізійні станції Буенос-Айреса рекомендували, що робити людям, котрих покусали отруйні змії. Причому поради лікарів адресувалися зовсім не жителям тропічних лісів північної країни, а населенню самої аргентинської столиці.

Прийшли цих незвичайних застережень — масова попіла плазунів на набережних, причалах і в прибережних парках Веліко Буенос-Айреса. Змії «прибули» разом із «камалотес» — сплетіннями водяних рослин, у величезній кількості принесених рікою Параною, на якій цього року були сильні повені. Висока вода, змитаючи все на шляху, забирала з собою в Ла-Плату і численних представників тваринного світу.

Хлопчики на міських набережних ловили змії, підчеплюючи їх вулочками чи проколюючи саморобними острогами. Найцікавіші екземпляри йшли на продаж як сувеніри. Вели-

ти значних збитків гідроелектростанціям.

У той же час річкова флора — це цінна природна сировина. В Аргентині розробляються проекти її використання для потреб економіки.

Як повідомляє місцева преса, проведені дослідження показали, що з «камалотес», щорічне нагромадження яких, за попередніми підрахунками, може досягти 316 мільйонів тонн, використовуючи спеціальні мікробіологічні процеси, можна одержати від одного до чотирьох мільярдів кубометрів горючого газу.

Ціни і відходи, що утворюються при виробництві газу. Вони містять багато азоту і можуть з успіхом використовуватися в сільському господарстві як добрива.

Перша дослідна установка по виробництву біогазу вже діє в аргентинській провінції Санта-Фе. Масштаби поки що скромні: щодня переробляється від 50 до 100 кілограмів водяних рослин. Сенсаційна поява величезних мас «камалотес» у стоянчному порту, можливо, дасть новий поштовх практичному розв'язанню цікавої інженерної ідеї.

В. РІЗНИЧЕНКО,
власкор АПН.
Буенос-Айрес.



НІКАРАГУА. Сандіністські збройні сили дають рішучу відсіч намірам самосвісних найманців вторгнутися на нікарагуанську територію.

На знімку: бійці США (зліва направо) — Пабло Мартінес, Енріке Мартінес і Педро Рамон Солес, які відзначилися в боях із контрреволюційними покидьками.

Фото спецкора ТАРС Г. НАДЕЖДИНА.

ЗАХІДНОАФРИКАНСЬКИЙ КАЛЕНДОСКОП

Мобілізація резервів

Як і всі країни посушливого Сахелю, Нігер має серйозні проблеми з продовольством. Нова посуха загрожуює виникнути браку продовольства, особливо в північних районах країни. Уряд прагне мобілізувати внутрішні резерви для забезпечення країни продуктами харчування. Зокрема, вивчаються можливості розвитку риболовства. За даними тижневика «Сахель ебдо», тільки в басейні Нігера по його довжині від кордону з Малі до Нігерії займаються риболовними промислами дві тисячі шістьсот професійних рибалок. Ведеться риболовля і на інших річках, а також озерах і ставках. Але, як зазначає журнал, влед риболовства у розв'язання продовольчої проблеми поки що невеликий. Відзначається загальне зменшення рибних запасів у річці Нігер,

спостерігається поступовий відступ вод озера Чад із нігерійської території, недовольні застосовувати способи вилучення. Власти вживають заходів, спрямованих на відновлення риболовства. Передбачається створити регіональні центри риболовства, розробити наукові основи цього промислу, в організованому порядку готувати надрі. Деякі з цих проєктів будуть здійснені в рамках регіонального співробітництва з допомогою міжнародних організацій, зокрема Міжнародного комітету по боротьбі з посухою в Сахелі (СІЛСС).

Розгул корупції

Справа про шахрайство службовця бухгалтерії центру телекомунікацій Абіджана Аджесі Барнабе, який підробив два чеки на загальну суму 55 мільйонів західноафриканських

франків, могла б наробити набагато більше шуму, якби корупція у великих масштабах не була буденною реальністю Берегу Слонової Кістки. Зокрема, поліція Абіджана безрезультатно намагається покласти край незаконному використанню десятих частині з одним і тим же номерним знаком, що дозволяє їх власникам уникати державних податків. У травні 1981 року уряд був змушений створити державний секретаріат внутрішньої безпеки, покликаний боротися проти шахрайства і контрабанди наркотиків. Два роки діяльності цього органу допомогли розкрити десятки великих махінацій, у яких замішані сотні осіб. Але, як підкреслює журнал «Афрін нувель», досі державний секретаріат не притяг до відповідальності жодного високопоставленого чиновника, хоча участь деяких із них у негаришних справах не викликає сумніву.

В. ОНУЧКО,
власкор АПН.
Бамако.

ПОЗАШТАТНИЙ ПОСТ ДАІ



До піонерського табору «Молода гвардія»

відправились переможці вікторини «Чи знаєте ви Правила дорожнього руху?»

Обласна державна автомобільна інспекція та редакція газети «Молодий комунар» у квітні цього року оголосили і провели для піонерів та учнів області вікторину «Чи знаєте ви правила дорожнього руху?». Проїшла вона в п'ять турів. Запитання вікторини безпосередньо стосувалися самих Правил дорожнього руху й історії їх виникнення, питання історії автомобілебудування; учасники також розв'язували задачі, складали схеми дорожніх ситуацій тощо.

Для того, щоб справитися з цим завданням, потрібно було переглянути чимало спеціальної літератури, консультуватися у людей компетентних.

Багато змістовних, цікавих, гарно оформлених відповідей надійшло до редакції. Юні учасники не тільки відповідали на запитання вікторини, а й повідомляли про те, яка робота з безпеки руху проводиться в школі, класі, де вони навчаються.

Хочеться відзначити й те, що майже всі учасники вікторини — члени загонів юних інспекторів руху, яких у області нараховується понад 300 і котрі об'єднують майже 4 тисячі юних помічників ДАІ.

Ось рядки з листів учасників вікторини:

«Цікаву роботу з пропаганди Правил дорожнього руху серед школярів проводить загін юних інспекторів руху нашої школи. Хлопчики і дівчатка самі не порушують правил і вимагають, щоб їх дотримувались інші. Працівники державтоінспекції — часті гості у нас. Ми дуже раді, що ось уже кілька років підтримує загін юних інспекторів нашої школи

перемагає на міських оглядах роботи загонів ЮІР.

Ігор Писаренко, 7 клас, школа № 15, м. Олександрія».

«Загоном юних інспекторів руху нашої школи керує штаб, до складу якого входить четверо чоловіків. Олег також член штабу. В основному наш загін пропагує правила руху серед дітей дошкільного віку. Те, що у нашому селі немає нещасних випадків з дітьми на дорогах — заслуга юних помічників ДАІ.

Олег і Микола Мельничуки, 8 клас, с. Вільхове Ульяновського району».

«У нашій школі працює

два загони ЮІР. До одного з них входять учні 4—7 класів, до другого — старшокласники. Цікаві ранки, тематичні вечори, вікторини з безпеки руху проводять юні інспектори. Помічників державтоінспекції запрошують на виховні години класні керівники школи. Велику допомогу членам загону ЮІР надають громадський інспектор з безпеки руху П. А. Бредун й автоінспектор району М. Г. Ковтун.

Валерій Рубан, 9-В клас, Петрівська середня школа».

На жаль, є листи, в яких повідомляється, що в школах немає загонів ЮІР, хоч бажаних всту-



Недавно в області завершився огляд роботи загонів юних інспекторів руху. Перше місце посів загін ЮІР Кіровоградської середньої школи № 13. Члени загону нагороджено путівками до республіканського піонерського табору «Молода гвардія». Там відпочивають також і командири кращих загонів, серед яких — учень 8 класу середньої школи № 3 м. Знаменки Володимир РАДІОНОВИЧ (зліва) та восьмикласник СШ № 15 м. Олександрії Юрій ДЕРНІШ.

Фото М. РИБАЛКА.

МОДНО-ТО ПРИРОДНО

Літо триває. О цій порі, коли немає занять у школі, ви, шановні дівчата і хлопці, маєте час уважніше стежити за своєю зовнішністю, поповнити гардероб новим одягом. Яке саме вбрання на сьогоднішній день у моді? Читайте запис розмови нашого кореспондента зі старшим модельєром-конструктором кіровоградської фабрики «Індпошив» М. М. КРИЩЕНКО:

— Змішування стилів — ось чим радує мода кінця цього сезону. Менше зусиль треба витратити на підбір одностильових елементів одягу. Можна надіти блузку з рюшами до спортивного жилета і спідниці чи брюк, і це не вважатиметься неслухом, як раніше. Однак у вбранні для дічат характерне перебарвлення романтичної течії. Улітку це найвиразніше проявляється в присутності на платтях об'ємних воланів, мережива. Призначення таких суконь універсальне — в них можна ходити в кіно, по вулиці, удома, в гості.

— ЯКОГО Ж КОЛЬОРУ ТКАНИНА НАЙЛІПШЕ ПІД-

ХОДИТЬ ДЛЯ ТАКИХ ПЛАТТІВ?

— Біла. До неї доцільно підібрати золотисте оздоблення — кантики чи поясок — тоненький, ледве помітний. Модні й інші світлі пастельні тони.

— ВІДНЕДАВНА ДЕЯКІ ЮНІ МОДИСТІ УНИКАЮТЬ ОДЯГУ З ЯСКРАВИМ КВІТКОВИМ МАЛЮНКОМ...

— Дарма. Плаття з невеликими світлими квіточками підійде на всі випадки життя; а відпочиваючи біля моря, подорожуючи, дівчатка сміливо можуть дозволити собі пістряві, сарафани. Насичені кольори підкреслюють тепло і різноманітність літа. Читачів, думаю, цікавить питання довжини — вона довільна, яка кому до вподоби. Вечері краще носити одяг, що закриває коліно, в полуденну спеку комфортніше почуватиметься у короткому і легкому. Літні вбрання доцільно шити з полегшаної, ситцю, батисту, льону — словом, із натуральних тканин.

— СЕРЕД МОЛОДИХ ПОПУЛЯРНИЙ СТИЛЬ «САФАРІ» — ЯКІ ЙОГО ПЕРСПЕКТИВИ?

— Залишається у моді. Але якщо раніше велика кількість деталей, то тепер помітна тенденція до спрощення. Максимальна зручність — перевага «сафарі».

— МАРІЄ МИКОЛАІВНО, БАГАТО ДІВЧАТ ОХОЧЕ НОСИТИ БРЮКИ — ЯКІ НОВІ ШТРИХИ ВНОСИТЬ МОДА ДО ЇХ ПОКРОЮ?

— Найбільш оптимальний варіант — брюки шириною внизу 22—26 сантиметрів; од пояса замість виточок слід пустити невеличкі складочки. Форма «банан» до ліктя далеко не кожному, вона зовсім повнить і вкорочує фігуру.

— КОЖНА ЛЮДИНА ПРАГНЕ ПІДКРЕСЛИТИ СВОЮ ІНДИВІДУАЛЬНІСТЬ. ЯКИМ СПОСОБОМ МОЖУТЬ ЦЕ ЗРОБИТИ СТАРШОКЛАСНИКИ?

— Подивіться на вулицю і помітите, що дехто прагне досягти ефекту неповторності вміщенням на одязі різних написів, емблем, картинок. Часто вони бувають смішними, а то й непевного змісту. Але навіть якщо ці «фірми» й нейтрального ха-

питу до них багато. Найбільше таких звісток надійшло від школярів Вільшанського і Долинського районів.

Хто ж переміг у вікторині «Чи знаєте ви правила дорожнього руху?». Перше місце зайняв, набравши 56 очок, шестикласник Йосипівської восьмирічної школи Вільшанського району Олександр Моял, друге — учениця шостого класу Кіровоградської СШ № 17 Вікторія Волченко (55 очок), третє — семикласниця Кіровоградської десятирічки № 14 Оксана Івань (45 очок). Ці учасники вікторини нагороджені путівками до республіканського піонерського табору «Молода гвардія», що в Одесі.

Далі місця розподілилися так: дев'ятикласник Петрівської середньої школи Валерій Рубан — 38 очок, шестикласник Олександрійської СШ № 15 Ігор Писаренко — 31, семикласниця Новомірогородської десятирічки № 2 Раїса Гаман — 20. Цих учасників вікторини чекають пам'ятні сувеніри.

Деякі хлопчики і дівчатка дали правильні відповіді, але, на жаль, не на всі тури вікторини. Хочеться відзначити відповіді і гарні ілюстрації до них братів Олега й Миколи Мельничуків із села Вільхового Ульяновського району, Сергія Григоренка з Великої Скельової Світловодського, Миколи Фоція з Іванівки Долинського району, Сергія Бахтіра з Гайворона.

Отже, підбито підсумки, вікторину закінчено. Але на цьому знавцям Правил дорожнього руху заспокоюватися не слід. Адже з 15 серпня по 15 вересня починається Всесоюзний рейд «Обережно, діти». Мета його — вберегти дітей від нещасних випадків на вулиці, навчити їх Правил дорожнього руху. І багато для цього мають зробити юні помічники державної автоінспекції, загони юних інспекторів руху.

Тож працювати є над чим. Бажаємо вам успіху, юні друзі!

Л. ЩЕРБИНА,
старший інструктор
облдержавтоінспекції, капітан міліції.

Фото М. РИБАЛКА.

Пожежу

Ліквідували

Недавно під час грози блискавка влучила в клуню колгоспника В. Д. Красюка. Сухе сіно, що було в ній, швидко загорілося. Пожежу побачили бійці учнівського загону «Іскра-83» Кіровоградського механічного — металургійного технікуму, які прибули в Варварівку допомагати колгоспу

імені Кірова збирати врожай. Пожежу було швидко ліквідовано.

Сміливість і винахідливість при гасінні вогню виявили учні технікуму Андрій Савченко, Олександр Людвиченко, Олександр Дорошенко, Юрій Чернявський, Валерій Кузьмін, комісар загону Микола Борисов та майстер загону Ігор Равинський.

М. СУХОРЕБРОВ.

Долинський район.

Звітуватиме «Колос»

До Всесоюзного Дня фізкультурника

13 серпня — Всесоюзний день фізкультурника. З якими показниками в масовості і майстерності зустрічатимуть своє свято представники сільського спортивного товариства? На це запитання нашого кореспондента відповідає завідувач організаційним відділом облради «Колоса» К. В. Колісник:

— Наша облрада щиро об'єднує 558 колективів фізкультури, в яких нараховується 127 тисяч чоловік. Більше ста тисяч із них регулярно займаються спортом, тренуються у секціях. Особливо активізувалася спортивно-масова робота на селі в ході підготовки та проведення VIII Спартакіади народів СРСР. Тривали подорожі з багатоборства ГПО в кожному виробничому підрозділі колгоспів і радгоспів, відбулися змагання за спартакіадною програмою. Ми визначили кращих спортсменів серед тваринників, механізаторів. Змагалися сім'яні і жінки, спортивні сім'ї. Проведено огляд роботи колективів фізкультури з тим, щоб виявити, де краще впроваджується в дію комплекс ГПО. Закономірно, що в цьому кращих результатів домоглися там, де дбають про будівництво нових та ефективне використання наявних спортивних баз. Максимальна кількість працюючих виїхала на старті в колгоспах імені Шорея Ульяновського, «Україна» Знаменського, імені Фрунзе Кіровоградського, «Победа» Маловісільського районів. Інструктори по спорту цих господарств Олександр Коржук, Олена Харламова, Марія Шевченко, Валерій Петраченко разом зі своїми громадськими активістами залучили до складання портретів ГПО представни-

ків усіх вікових груп. Тут ті, хто став значієм ГПО, продовжують тренуватися, вдосконалюючи майстерність. Після складання заліку виходять на старт багатоборства ГПО. Наприклад, фізкультурники бригади механізаторів № 1 із колгоспу «Україна» взяли участь у Всесоюзному огляді-конкурсі на приз газети «Известия», що проводився під девізом «Усією бригадою — на stadion!». Недавно їх нагороджено спеціальним дипломом Спорткомітету СРСР.

13 серпня в парку культури та відпочинку імені В. І. Леніна відбувся творчий звіт колективів фізкультури «Колоса», присвячений Всесоюзному дню фізкультурника. Ми складемо рапорт про свої досягнення на час проведення VIII Спартакіади народів СРСР. У цьому будуть такі рядки: підготовлено 14 майстрів спорту, більше 150 кандидатів у майстри, понад тисячу нершорозрядників, майже 100 тисяч спортсменів масових розрядів і значків ГПО. Кращі з них виступлять перед жителями обласного центру з показовою програмою. Кіровоградці знову побачать найсильніших борців-самбістів, дзюдоїстів, боксерів, гімнастів, гіршовиків, які завоювали призові місця на всесоюзних і республіканських турнірах. Серед них будуть і ті, хто цього року встановив 6 обласних і 20 рекордів облради «Колоса». У день свята наші вихованці дадуть сеанси одноразової гри в шахи і шахи, за тенісними столами позмагаться з провідними спортсменами Кіровоградської. Готова програма концерту, яку складено за залученням сільських фізкультурників.

ФУТБОЛ

«МАЯК» —

«ЗІРКА» — 1:1

Нагадаємо, що в першому колі сильнішими виявилися футболісти «Маяка». Вони забили у ворота «Зірки» на її стадіоні два «сухих» голи. Тому цей матч був принциповим для гостей, які ставили за мету взяти реванш за поразку. Поєдинок проходив напружено і закінчився нічиєю — 1:1.

Інші матчі цього туру закінчилися так: «Атлан-

тика» — «Спартак» — 2:1, «Океан» — «Поділья» — 1:0, СКА Од. — «Крипбас» — 3:0, «Кристал» — «Металург» — 1:1, «Суднобудівник» — «Колос» — 3:1, «Фрунзенець» — СКА К. — 1:3, «Десна» — «Дніпро» — 1:0, «Торпедо» — «Нива» Бк. — 3:0, «Прикарпаття» — «Новатор» — 3:1, «Буковина» — «Шахтар» — 3:1, «Зарпаття» — «Стахановець» — 3:0.

Сьогодні — тридцять шостий тур. «Зірка» в Чернівцях зустріне з місцевою «Десною».

В. ШАБАЛІН.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» —

орган Кіровоградського
обласного комітета

ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

м. Кіровоград,
316050, МСП,
аул. Луначарського, 36.



ВК 00656

Індекс 61103.

Обсяг 0,5 друку арк

Зам. 393.

Тираж 51 500.

ТЕЛЕФОН: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділа комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.